



ת"פ 58701/01/20 - מדינת ישראל נגד פאדי דרויש, רעד יאסין

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 58701-01-20 מדינת ישראל נ' דרויש (עציר)

ואח'

לפני כבוד השופטת תמר שרון נתנאל

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. פאדי דרויש (עציר)

2. רעד יאסין (עצור/אסיר בפיקוח)

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד אדם סרי

ב"כ הנאשם 1: עו"ד כאמיל עודה ועו"ד ג'ריס ברהום

ב"כ הנאשם 2: עו"ד חאתם סעב

הנאשם 1 באמצעות שב"ס

הנאשם 2 בעצמו

גזר דין

(בתיקון טעות קולמוס)

1. בהכרעת דין שניתנה על ידי בתיק זה, ביום 08.09.2020, לאחר ניהול הוכחות, זיכיתי את הנאשמים מחלק מהעבירות בהן הם הואשמו, אך הרשעתי אותם בעבירות של **קשירת קשר לביצוע עבירה** - עבירה לפי סעיף **499** לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") שהיא סחר בנשק.

2. בנוסף, הורשע נאשם 2 גם בעבירה של **החזקת נשק** - עבירה לפי סעיף **144(א) רישא + סיפא** לחוק העונשין, המתייחסת לארבעה כדורים בקוטר 9 מ"מ המהווים תחמושת לנשק, אשר נמצאו בחדרו של נאשם 2 ובחזקתו.

3. העובדות מפורטות בהכרעת הדין ולא אחזור עליהן. אציין רק, בקצרה, כי בין הנאשמים קיימת היכרות מוקדמת וביום 6.1.2020 או בסמוך לכך הם קשרו קשר לבצע עסקה בנשק (להלן: "**העסקה**").

קשירת הקשר נעשתה באמצעות מסרונים, מהם עולה שהנאשמים קשרו קשר למכור נשק תמורת סך של



5,500 ₪. במסרונים לא צוין סוג הנשק, אך הועברה ביניהם תמונה של נשק הנראה כתת-מקלע.

ראיות לעונש לגבי נאשם 1

4. המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות של נאשם 1 (סומן **ע/1**) ממנו עולה, כי לחובתו הרשעות קודמות בעבירות של החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית, היזק לרכוש במזיד, איומים, תקיפה סתם, גניבה, פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה, סיכון אדם בנתיב תחבורה בירי/ זריקה, סיכון אדם בנתיב תחבורה בטיפול מסוכן, ביצוע עסקה אחרת בנשק, יצור, יבוא ויצוא נשק בלי רשות, נשיאת/הובלת נשק שלא כדין וסיוע לייצור נשק ונשיאת נשק. בגין העבירות, נגזרו עליו הן מאסרים בפועל, והן מאסרים מותנים, צו מבחן, צו של"צ, התחייבות עצמית, פסילת רישיון, וקנס.

ראיות לעונש לגבי אשם 2

5. המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות של נאשם 2 (סומן **ע/2**) ממנו עולה, כי לחובתו הרשעה קודמת אחת בעבירת גניבה, בגינה הוטל עליו קנס והתחייבות עצמית, בבית המשפט לנוער.

6. הנאשמים לא הביאו ראיות לעונש.

טיעוני המאשימה לעונש

7. מטעם המאשימה, הוגשו טיעונים בכתב ובישיבת יום 13.09.2020 הוספו דגשים בעל פה.

ראשית, פירט ב"כ המאשימה, את חומרת העבירות שביצעו הנאשמים ואת הנזקים החמורים וארוכי הטווח, הנגרמים מביצוע עבירות נשק.

כן הדגיש ב"כ המאשימה, את הפגיעה החמורה של העבירות דנן במעגלים נרחבים, פגיעה אשר חושפת את החברה והציבור כולו לסכנה, אשר עשויה להתרחש תוך שימוש בנשק במקומות ציבוריים, בהם נמצאים עוברי אורח חפים מפשע העלולים להיפגע.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה, הקובעת, כי יש צורך להחמיר בענישה בעבירות מסוג זה, על מנת להוקיע את התופעה המתרחבת ולהרתיע את הנאשמים שהורשעו ועבריינים פוטנציאלים, מביצוע מעשים דומים.

8. ב"כ המאשימה הבהיר, כי במקרה דנן, עסקינן ברף הגבוה של עבירת הקשר, שכן, מדובר בקשר לביצוע עבירת פשע חמורה (סחר בנשק), והנשק בו מדובר הוא תת מקלע, שהוא נשק שאינו משמש להגנה עצמית וכל שימוש



הוא פגיעה בפרט.

9. ב"כ המאשימה ציין כי הערכים החברתיים המוגנים הנפגעים מעבירות בנשק (הן בעבירת הקשר והן בעבירת ההחזקה) הם שלמות גופו ונפשו של אדם ושלטון החוק.

ב"כ המאשימה הדגיש את חשיבותם הרבה של ערכים אלה לחברה ופירט את מידת הפגיעה, את נסיבות ביצוע העבירה ואת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים.

10. בהתייחס לנזק שנגרם ושהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות, נטען, כי אמנם, במזל, לא נפגעו אנשים כתוצאה מהעבירות, אך יש להביא בחשבון את הנזק הפוטנציאלי, הרב והקטלני, אשר טמון בעבירות נשק.

11. **ב"כ המאשימה עתר לקביעת מתחמי ענישה נפרדים** והבהיר, כי מדובר במעשים נפרדים, ללא תכנית עבריינית משותפת, וכי עבירת ההחזקה, בוצעה על ידי נאשם 2 בלבד.

12. בהתייחס **לעבירת הקשר** בה הורשעו שני הנאשמים, עתר ב"כ המאשימה למתחם עונש הולם הנע בין **7 ל-15** חודשי מאסר, תוך שהפנה לע"פ 5295/15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.12.2015).

13. בהתייחס **לעבירת החזקת התחמושת**, (בה הורשע, כאמור, נאשם 2 בלבד) עתר ב"כ המאשימה למתחם עונש הולם הנע בין **6** חודשי מאסר (אשר יכול שירוצו בעבודות שירות) **לבין 6** חודשי מאסר ממש, תוך שהפנה לפסיקה בנושא אשר תומכת, לדידו, במתחם שהציע.

14. בהתייחס לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, טען ב"כ המאשימה, כי העובדה שלחובת נאשם 1, שש עבירות קודמות במגוון תחומים (נשק, רכוש, סמים, אלימות) מעידה כי אין מדובר במעידה חד פעמית, אלא במי שמועד לפורענות, אשר חוזר פעם אחר פעם על דפוס התנהגות שיטתי אלים, וכי יש לתת לכך משקל לחומרה.

ב"כ המאשימה הוסיף וציין, כי שני הנאשמים לא לקחו אחריות על מעשיהם, ולא הכירו בחומרת המעשים, ולכן הם אינם זכאים ליהנות מהקלה בעונש, בניגוד לנאשמים אשר נוטלים אחריות, מודים במעשיהם וחוסכים זמן שיפוטי יקר.

15. לאור האמור לעיל, עתר ב"כ המאשימה להשית על נאשם 1 עונש **ברף בינוני - גבוה** בתוך מתחם הענישה שהוצע על ידו, ובנוסף ביקש להטיל עליו מאסר על תנאי משמעותי ומרתיע.



בהתייחס לנאשם 2 עתר ב"כ המאשימה להשית עליו עונש ברף בינוני - נמוך, בתוך מתחם הענישה שהוצע על ידו, וזאת לאור גילו הצעיר והרשעה אחת בלבד בעברו, בגינה נדון לקנס בלבד. בנוסף ביקש ב"כ המאשימה, להטיל על נאשם זה, מאסר מותנה וקנס.

טיעוני נאשם 1 לעונש

16. הסנגור השמיע טיעוניו, בעל פה, בישיבת יום 13.09.2020.

17. ראשית, מחה הסנגור, על חלקים מסוימים בטיעוני המאשימה. לטענתו, ההנחה "הכאילו מוסכמת" ממנה יוצאת המאשימה, לפיה, הנשק המדובר בענייניו, הוא נשק תת מקלע, היא הנחה בלתי נכונה ומנוגדת להכרעת הדין.

הודגש, כי בסופו של דבר, הרשיע בית המשפט את הנאשם בעבירה של קשירת קשר לפשע, כאשר הפשע הוא סחר בנשק, אך בשום מקום בהכרעת הדין, לא קבע בית המשפט, שהנשק המדובר הוא תת מקלע.

הסנגור הבהיר, כי טיעונו של ב"כ המאשימה, לפיו הנשק אליו התכוונו הנאשמים במסרונים מהם עולה קשירת הקשר הוא התת המקלע שנתפס, הוא טיעון שנדחה שוב ושוב בהכרעת הדין והמאשימה אף זנחה טיעון זה בסיכומיה.

18. שנית, מחה הסנגור, על ניסיונה של המאשימה "לתור אחר מדרגי ענישה" שהבסיס הרעיוני שלהם שאוב מהפסיקה הנוהגת בעבירות של החזקת נשק, סחר, וירי בנשק. לטענתו, מדובר בניסיון חסר תום לב, שאין לקבלו, שכן, לא ניתן ואף אין זה הגיוני, ליצור במסגרת עבירת הקשר "מדרגי ענישה" המתאימים לעבירת הפשע שבבסיס הקשר.

הוסיף הסנגור וטען, כי גם במקרים בהם עבירת הפשע נמצאת בראש מדרג סולם החומרה, עדיין אי אפשר לצקת לתוך עבירת הקשר, כעבירה נפרדת, את מדרגי הענישה הרלבנטיים לעבירת הפשע. הסנגור הפנה, בעניין זה, לע"פ 6637/17 אליזבת קרנדל נ' מדינת ישראל (18.04.2018).

לדבריו, כמעט אין בנמצא פסיקה המלמדת על רמת הענישה הנוהגת, שכן, רק במקרים נדירים עבירת הקשר עומדת בפני עצמה כעבירה בודדת.

19. בהתייחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, ביקש הסנגור להתחשב לקולה בכך שעבירת הקשר, בה הורשעו הנאשמים, הסתכמה בהודעות כתובות, ללא שיוחסו להם מעשים פיזיים. בנוסף, ביקש הסנגור, להתחשב בכך, שלא הוכח בפני בית משפט, שהנאשמים החזיקו בנשק או שהייתה להם שליטה על נשק, אפילו מרחוק ושארין נזק לקורבנות עבירה.



20. בהתייחס למתחם העונש ההולם, סבור הסנגור, כי בנסיבות העניין המתחם נע בין חודשי מאסר ספורים (שניתן לרצותם בעבודות שירות) לבין 10 חודשי מאסר.

בהתייחס למידת העונש סבור הסנגור, כי עליו להיות קרוב לאמצע המתחם (מהצד התחתון), רק בשל עברו הפלילי של הנאשם.

21. לאור כך, ביקש הסנגור לקבוע, כי נאשם 1 סיים, זה מכבר, לרצות את עונשו בגין העבירה בה הורשע, והדגיש, כי הוא יושב במעצר מזה 8 חודשים ארוכים - החל מיום 14.01.2020, וכי תנאי מעצר קשים מתנאי כליאה של אסיר.

לטענתו, יש להתחשב גם בכך שנאשם 1 הוא בן 25 ושהוא גדל במשפחה קשת יום. הוא התייתם מאמו בגיל צעיר, ומאביו התייתם לפני כשלוש-ארבע שנים. לדבריו, לא בכדי לדיונים שהתקיימו בתיק זה, לא התייצבה משפחה מצדו של נאשם 1, שכן אין לנאשם 1 משפחה למעט אח אחד נשוי, אשר היחסים עמו אינם טובים. לדבריו, בטרם מעצרו, עבד נאשם 1 בחברת י.ד. מזגנים במעלות תרשיחא.

22. בניגוד לטענת המאשימה, סבור הסנגור, כי לא ניתן לזקוף לחובתו של נאשם 1 את ניהול ההליך הפלילי ואי קבלת אחריות, וזאת לאור הכרעת הדין בה הוא זוכה מעיקר האישומים נגדו.

לדבריו, נאשם 1 שיתף פעולה לאורך על הדרך, לא הערים קשיים בחקירתו, ולא ניסה לבצע תחבולות. עוד ציין, כי נאשם 1 מתחרט על מעשיו, עד כמה שאין משמעות החרטה לקיחת אחריות פלילית אשר עלולה לנגוס בזכויותיו להגיש ערעור.

טיעוני נאשם 2 לעונש

23. הסנגור הגיש טיעונים בכתב והוסיף טיעונים בעל פה בישיבת יום 13.09.2020.

הוא הצטרף לטיעוני סנגורו של נאשם 1, אשר רלוונטיים גם לגבי נאשם 2, בהתייחס לעבירת הקשר בה הורשעו שניהם.

24. הסנגור הדגיש, כי מדובר בצעיר, בן 21, אשר עצור מזה 8 חודשים בפיקוח אלקטרוני. הוא בן למשפחה נורמטיבית ולחובתו הרשעה אחת בלבד, מבית משפט לנוער, בגינה קיבל עונש של קנס בלבד. לדבריו, הגשת כתב האישום נגדו שינתה את חייו והקשתה עליו מבחינה כלכלית, נפשית וחברתית.

לטענתו, הנאשם מודע לנזק שנגרם לו כתוצאה "ממעשה שטות" בו היה מעורב והוא מבקש מבית המשפט



לסלוח לו ולסייע לו לחזור לאורח חיים נורמטיבי.

25. הסנגור מדגיש, שלאורך כל תקופת מעצרו, הקפיד נאשם 2 להגיע לפגישות עם העובדת הסוציאלית. בתקופת המעצר הוגשו לגביו תסקירים חיוביים מטעם שירות המבחן והוא אף השתתף בקבוצות טיפול. עד היום הוא נמצא בקשר עם שירות המבחן ומוכן לכל הליך שיקומי.

26. הסנגור מבקש להתחשב בגילו הצעיר ולהימנע במקרה זה, מהטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריא.

לדבריו, אם יוטל על נאשם 2 עונש מאסר מאחורי סורג ובריא, הוא יפגוש בכלא גורמים עבריינים שישפיעו עליו לרעה, עלול הדבר לגרום נזק לשיקומו ולהוביל לתוצאות הרסניות. בנוסף, עונש חמור שכזה יפגע בצורה דרסטית במשפחתו של נאשם 2, שכן, בטרם מעצרו עבד במפעל אריזה במושב שלומי, וסייע לפרנסת המשפחה, אשר נתונה בקשיים כלכליים חמורים.

27. עוד מבקש הסנגור להביא בחשבון, שבתשעת החודשים האחרונים, כבר הוגבלה חירותו של נאשם 2 בצורה ניכרת. הוא היה עצור כחודשיים מאחורי סורג ובריא ולאחר מכן היה נתון, כאמור, בפיקוח אלקטרוני מוקפד, למשך שבעה חודשים נוספים.

28. הסנגור מבקש, לסטות ממתחם העונש לצורך שיקומו של נאשם 2 ומציין כי קיים גם אינטרס ציבורי לשקמו.

29. בהתייחס למתחם העונש ההולם, בגין עבירת החזקת התחמושת, טוען ב"כ נאשם 2, כי בניגוד למתחם שביקשה המאשימה, יש להסתפק, בנסיבות העניין, במאסר מותנה, עד מספר ימים של עבודות שירות, ולא מעבר לכך. הוא השאיר לשיקול דעת בית המשפט הטלת עונש נוסף כגון קנס או עונש אחר.

30. לאור כל האמור לעיל, ביקש הסנגור להתחשב בנאשם 2, להסתפק בחודשי המעצר ובפיקוח האלקטרוני, ולקבוע שהוא כבר סיים לרצות את עונשו בגין העבירות בהן הורשע.

דברי הנאשמים

31. נאשם 1 אמר שאין לו מה להגיד.

32. נאשם 2 אמר שהוא מצטער על מעשיו ולא רצה לעשות את אשר עשה.

דין וגזירת הדין

קביעת מתחם העונש ההולם



33. בבוא בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירות שבוצעו בתיק, עליו לנהוג על פי תיקון 113 לחוק העונשין הקובע כי "העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו" (סעיף 40ב' לחוק העונשין).

על פי תכליתו של תיקון 113, "עקרון ההלימה" מנחה את בית המשפט לשמור על יחס הולם וראוי בין מעשה העבירה, לבין מידת העונש שייגזר על הנאשם. כלומר, על העונש שייגזר על הנאשם להתאים לחומרת העבירה, למידת אשמתו של הנאשם והכל תוך התחשבות בערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע המעשים ובמידת הפגיעה בהם; בנסיבות הקשורות בביצוע המעשים; בנזק שנגרם ושהיה עלול להיגרם כתוצאה מהם ובמדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים.

34. במצב של ריבוי מעשים ועבירות על בית המשפט לקבוע, תחילה, האם יש להתייחס לאישומים כאל "אירוע אחד" או שמא מדובר "במספר אירועים".

בענייננו הדברים פשוטים ואינם צריכים הסבר רב; יש לראות בעבירת הקשר אשר יוחסה לשני הנאשמים, עבירה נפרדת, מעבירת החזקת התחמושת אשר יוחסה לנאשם 2 בלבד שכן על אף נסיונו של ב"כ המאשימה לטעון לקשר בין הכדורים שנמצאו בחדרו של נאשם 2 (אשר נאשם 1 כלל לא הואשם בהחזקתם) לבין קשירת הקשר, אין כל הוכחה לקשר שכזה. ברי כי מדובר בשני אירועים נפרדים לחלוטין ולפיכך אקבע, במקרה זה, מתחם עונש הולם נפרד לעבירת הקשר, בה הורשעו שני הנאשמים, ומתחם עונש הולם נפרד לעבירת החזקת התחמושת, בה הורשע נאשם 2 בלבד.

המתחם לעבירת הקשר

35. אין כל ספק, כי העבירה של קשירת קשר לסחר בנשק היא עבירה חמורה. הערכים החברתיים המוגנים בעבירה זו הם שלום הציבור, שמירת החיים והגוף, תחושת הביטחון של הפרט, ושלטון החוק.

בקביעת מתחמי ענישה הולמים לעבירת קשירת קשר יש בהחלט משמעות לשאלה מהי העבירה שלשם ביצועה נקשר הקשר. ברי כי אין דינו של קשר לבצע עבירת שוד, כדינו של קשר לביצוע עבירת סחר בנשק או כדינו של קשר לביצוע עבירת רצח. חומרתו של כל קשר נמדדת על פי עניינו ועל פי נסיבות ביצועו.

36. על אף שהקשר לא יצא אל הפועל, יש בעצם קשירת קשר לסחר בנשק משום פוטנציאל לפגיעה משמעותית בציבור. בענייננו עלה מהמסרונים שהוחלפו בין הנאשמים, כי כבר יש להם קונה לנשק בתמורה לסך של ₪ 5,500. זהותו של קונה זה אינה ידועה למאשימה. הנאשמים הבינו היטב את מעשיהם והייתה להם שליטה מלאה על



התנהלותם. מהמסרונים עולה כי שני הנאשמים נטלו חלק בקשר וכי סוכם כי נאשם 1 יביא את הנשק ונאשם 2 יביא את הקונה, אך מכל אשר הובא בפני עולה, כי נאשם 1 היה "הרוח החיה" מאחורי ביצוע העבירה וכי נאשם 2 נגרר אחריו.

37. בהתייחס לנזק שנגרם כתוצאה ממעשי הנאשמים, יש לציין, כי על אף שלא הוכחה עסקת נשק או ניסיון לסחר בנשק ולא התרחשה פגיעה פיזית באנשים, יש להביא בחשבון את הנזק הפוטנציאלי אשר טמון בעצם קשירת קשר לביצוע עבירה חמורה כסחר בנשק.

38. בהתייחס למדיניות הענישה הנוהגת אומר, כי הפסיקה מציינת את החשיבות הרבה בענישה מחמירה ומרתיעה בעבירות בנשק וזאת במטרה לעקור מן השורש את התופעה של עסקאות בנשק, המבוצעות ללא כל מורא מהחוק. קיימת סכנה ממשית שעסקאות שכאלו, הנעשות ללא כל בקרה ובמחשכים, עשויות לגלגל את הנשק לידיים מסוכנות ולהביא לפגיעה בחיי אדם או בגופם.

39. חומרת העבירה אף משתקפת מהענישה אותה קבע המחוקק בצד העבירה של קשירת קשר לפשע - 7 שנות מאסר. בפסיקה ניתן למצוא מנעד רחב של ענישה בעבירות נשק (כמו גם בעבירות אחרות) אולם ניכרת מדיניות של גזירת עונשי מאסר בפועל בעבירות מסוג זה, גם כאשר מדובר "רק" בקשירת קשר, שהיא החוליה הראשונה בעבירה של סחר בנשק.

בע"פ 6371/11 מדינת ישראל נ' אנס הייבי, פסקה כ"ג, (18.12.2011) נאמר כי: "עבירות בנשק חומרות מכופלות, הן בעצם המעבר על החוק והן ובמוטעם במאטריה הספציפית; נשק שאינו כדן, קרי - ברישיון כדבעי, מועד לפורענות. זכורה האמירה, אם ראית במחזה תיאטרון אקדח במערכה הראשונה, סופו שיירה במערכה השנייה או השלישית. הימצאו של נשק בידיים לא נכונות, עלול להביא בסופו של יום אף לקיפוד חיי אדם ר"ל. בע"פ 2251/11 נפאע נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 4.12.11) שעסק בפרשה זו עצמה לגבי נאשם אחר, ציינה השופטת חיות (פסקה 5), כי 'סחר בלתי חוקי בנשק סולל את הדרך לפעילות אלימה ובלתי חוקית, והדבר חמור שבעתיים במציאות הישראלית בה קיים חשש תמיד כי נשק המוחזק באופן בלתי חוקי יתגלגל לא רק לידיים עברייניות, עניין חמור לעצמו, כי אם לידיהם של אלה המבקשים להוציא אל הפועל פעילות חבלנית עוינת [...] על כן, כל מי שהופך עצמו **לחוליה** במנגנון זה של סחר בלתי חוקי בנשק, מוחזק כמי שמבין ויודע אל נכון מה עלולות להיות התוצאות הנובעות ממעשיו ומהן הסכנות הנשקפות ממעשים אלה לחברה כולה"; וראו גם האסמכתאות שם. דברים אלה, שאנו מצטרפים אליהם, ודומיהם שנכתבו לאורך השנים, משקפים את מדיניות הענישה המבקשת להחמיר עם העבריינים כדי להגן על הציבור באמצעות הרתעה וגמול, ולתרום את חלקם של בתי המשפט במאבק בכך" (ההדגשה אינה במקור). קשירת קשר גם היא חוליה במנגנון של סחר בנשק, גם אם חוליה ראשונית בלבד.

בע"פ 4460/11 מדינת ישראל נ' פאיד, פסקה 9 (28.11.2011) (המתייחס אמנם להחזקת נשק) נאמר כי: "אכן נראה לנו כי הגיעה השעה להחמיר בעבירות של החזקת נשק ושימוש בו. נשק המוחזק שלא כדין עלול למצוא דרכו לידיים עוינות ועלול גם לשמש למטרות פליליות". וראו גם: ע"פ 3138/11 עפיף הייבי נ' מדינת ישראל (מיום 06.03.2012) שם נאמר: "אין ערוך למסוכנות הסחר הבלתי חוקי בנשק. נשק שכזה עושה את דרכו לא דרך לידיים עברייניות, לגורמים עוינים, לשימוש פלילי ולפעילות טרור. סכנת נפשות ליחידים ולציבור. בשיקולי הענישה בכגון



דא יש לבכר את האינטרס החברתי הכולל, על פני נסיבותיו האישיות של נאשם".

40. בהתייחס לעבירת **קשירת קשר לסחר בנשק**, נקבע בת"פ 33077-12-11 מדינת ישראל נ' אחמד כאמל (מיום 03.09.2012) שם הורשע נאשם, במסגרת הסדר טיעון בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, שעניינו מכירת נשק לאחר שהוכח שהוא סיכם עם אדם אחר למכור לו נשק מסוג **אקדח**. בית המשפט השית עליו **עונש של 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה של 26 חודשים, וקנס**, תוך שבית המשפט התחשב בגילו הצעיר של הנאשם ובכך שלא היו לו הרשעות קודמות. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון (ע"פ 6985/12 אחמד כמאל נפאפה נ' מדינת ישראל (17.3.2013) (כבוד השופט א' רובינשטיין) נדחה, תוך שנקבע, כי "שותפים אנו לגישה המחמירה לעניין עבירות נשק שנקט בית משפט זה, במיוחד בתקופה האחרונה, ובמסר הכולל ענישה מכאיבה שעיקרה שיקולי הרתעה וגמול".

בת"פ 388-05-10 מדינת ישראל נ' חאג' (מיום 20.11.2011) הורשע הנאשם על-פי הודאתו בקשירת קשר לפשע ובניסיון לסיוע לסחר בנשק שלא כדין. הנאשם נפגש עם סוכן משטרה, וסיכם עמו למכור לו רובה M-16 מתמורת 70,000 ₪, וכן שוחח אתו על אפשרות למכור לו כלי נשק נוספים. בית המשפט התחשב בכך, שהרשעותיו הקודמות של הנאשם לא כללו עבירות נשק ובמעצר הבית הממושך בו שהה, והשית עליו **עונש של 9 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, וקנס**. ערעור שהוגש (ע"פ 8866/11 חאג' נ' מדינת ישראל (22.3.2012) (כבוד השופט נ' סולברג)) נדחה.

בת"פ (מחוזי באר-שבע) 7498-11-14 מדינת ישראל נ' אלצראיעה (30.3.2017) הורשע הנאשם על-פי הודאתו בעבירות הבאות: קשירת קשר לפשע, שתי עבירות של החזקת נשק, שתי עבירות של נשיאת נשק והובלתו, גניבה וניסיון לסחר בנשק. הנאשם צעיר בן 21, ללא עבר פלילי. נקבע שמתחם העונש ההולם נע בין 3 ל-6 שנות מאסר, אולם לאור נסיבותיו האישיות החריגות **הושת עליו עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, וקנס**. לפיכך אין להקיש ממקרה זה לעניינו.

41. ב"כ המאשימה הפנה לע"פ 5295/15 פלוני נ' מדינת ישראל (מיום 23.12.2015) בנוגע לנאשם מחמוד לחאם (להלן: "עניין לחאם"), שם הורשע הנאשם במסגרת הסדר דיוני בעבירה אחת של קשירת קשר לפשע (סחר בנשק), בכך שסיכם עם נאשם אחר בפרשה כי יאתר נשק שירכוש אותו הנאשם למטרות סחר, והוא אכן איתר אקדח בעלות של 11,000 ₪. נקבע כי מתחם העונש נע בין 6 חודשי מאסר לבין 15 חודשי מאסר והוא נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, וקנס. ערעורו נדחה.

הסנגור טען כי, בשונה מהמקרה דנן, בעניין לחאם הקשר הרעיוני הבשיל ל"מעשה בנשק" (של איתור האקדח) בעוד שבעניינו לא הוכח שהייתה לנאשמים גישה לנשק.

42. לאחר שהבאתי בחשבון את כל האמור לעיל, **אני קובעת כי, מתחם העונש ההולם, במקרה זה, את העבירה של קשירת קשר לסחר בנשק נע בין 6 ל-15 חודשי מאסר בפועל**.



החזקת התחמושת

43. כאמור, נאשם 2, הורשע בנוסף לעבירת הקשר, גם בעבירה של החזקת תחמושת, לאחר שבמזוודה שבחדרו נמצאו ארבעה כדורים בקוטר 9 מ"מ, המהווים תחמושת לנשק, הכל כפי שפורט בהכרעת הדין, ולא אחזור על כך.

44. העבירה של החזקת תחמושת (אשר בצדה קבוע עונש של 3 שנות מאסר) חמורה בפני עצמה, גם כאשר לא נמצא עמה כלי נשק. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעים כתוצאה מעבירה של החזקת תחמושת הם שלום הציבור ושמירת החיים והגוף. עם זאת יש לציין, כי הפגיעה בערכים אלה איננה, בנסיבות העניין, בעוצמה גבוהה.

45. בסעיף 16(1) להנחיית פרקליט המדינה מס' 9.16 (מיום ג' אב תשע"ו - 07.08.2016) שפורסמה בנוגע למדיניות הענישה בעבירות נשק, במסגרתה הונחתה התביעה הכללית לפעול לכיוון החמרת הענישה בעבירות אלה, לנוכח הסיכון הרב הנשקף מהן והאינטרס הציבורי במיגורן, נקבע כי בכל הנוגע להחזקת תחמושת בכמות של קליעים בודדים יש לטעון למתחם ענישה, הנע מ- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות עד ל- 6 חודשי מאסר בפועל (ככל שכמות התחמושת גבוהה יותר, כך בהתאמה גם מתחם העונש גבוה יותר).

46. המתחם הנ"ל הולם, לדעתי, את הנסיבות במקרה זה ולפיכך אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לעבירה של החזקת כדורי התחמושת נע בין 6 חודשי מאסר (אשר יכול שירוצו בעבודות שירות) לבין 6 חודשי מאסר בפועל.

גזירת הדין בעניינו של נאשם 1

47. הענישה לעולם אינדיווידואלית וכאשר בית המשפט גוזר את עונשו של נאשם, בתוך מתחם העונש, עליו להתחשב גם בגורמים הקשורים בנאשם הספציפי העומד בפניו, כגון נסיבות חייו האישיות, החרטה שהביע (ככל שהביע) לקיחת אחריות על מעשיו, שיתוף פעולה עם הרשויות, גילו, עברו הפלילי, מידת הפגיעה בהטלת העונש על הנאשם עצמו וכן על משפחתו.

48. נאשם 1, בן 25 - יליד 23.3.1995, עצור מיום 14.01.20 ועד היום.

49. לחובתו יש לזקוף את עברו הפלילי, הכולל עבירות סמים, רכוש, אלימות וגם עבירות בנשק והוא אף ריצה מספר מאסרים. עבירת הנשק בה הורשע, שהיא סיוע לייצור נשק ונשיאת נשק, נעברה על ידו בשנת 2010, בהיותו קטין והוא נדון בגינה לעבודות של"צ ולמאסר על תנאי והתחייבות והושם בצו מבחן למשך שנה וחצי. העבירה האחרונה (החזקת סמים לצריכה עצמית) נעברה על ידו בינואר 2018 ודינו נגזר בשנת 2019 למאסר מותנה, קנס ופסילת רישיון.

מדובר אפוא במי שעל אף גילו הצעיר יחסית, שולח ידו מזה שנים לא מעטות ובאופן רציף, בעבירות שונות, חמורות, ובכללם עבירה בנשק ועונשים שנגזרו עליו, כולל עונשי מאסר שלא הרתיעו אותו מביצוע העבירה בה הורשע



בתיק זה.

50. עוד טרם תיקון 113 לחוק העונשין נקבע בפסיקה, כי במסגרת שיקולי הענישה, יש לזקוף לזכות נאשם את הודייתו באשר עשה ואת העובדה שהוא מביע חרטה על מעשיו ועושה מאמצים לחזור למוטב וכי מנגד - **אין** לזקוף לחובתו של נאשם את כפירתו ואת ניהול המשפט על ידו. מדיניות זו עוגנה בהוראותיו של תיקון 113 לחוק העונשין, הקובע, בסעיף 40א(4) לחוק העונשין, כי יש להביא בחשבון לעניין העונש, את **"נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב"** ובסעיף 40א(6) לחוק הקובע, כי: **"... כפירה באשמה וניהול משפט על ידי הנאשם לא יזקפו לחובתו"**.

בעניינו זוכה נאשם 1 מעיקר העבירות שיוחסו לו ובוודאי שאין לזקוף לחובתו את ניהול ההוכחות. עם זאת, יכול היה נאשם 1, אילו בחר בכך, להודות באשר **כן** עשה, כלומר - בעבירה של קשירת קשר ולהביע חרטה על מעשיו אלה, אך הוא בחר שלא לעשות כן. לפיכך, בגזירת העונש, הנגזר עליו בגין עבירת קשירת הקשר בה הורשע, אין נאשם 1 זכאי ליהנות מההנחה אשר נהוגה לגבי מי שמודה ונוטל אחריות על מעשיו.

51. לקולה אביא בחשבון את העובדה, שנאשם 1 הוא אדם צעיר, אשר גדל בנסיבות קשות ואת העובדה שאין לו משפחה היכולה לתמוך בו. סנגורו טען שהוא מנסה להשתקם, ולחזור לתלם, אך לא הוצגה כל ראיה לכך ולא שמעתי זאת מפי נאשם 1 עצמו.

52. לאור כל האמור, הנני גוזרת את עונשו של הנאשם 1 כדלקמן:

א. מאסר בפועל למשך 9 חודשים, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה - החל מיום 14.1.20 ועד היום.

ב. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים, שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום בו ישוחרר ממאסרו הנ"ל, כל עבירה בנשק.

גזירת הדין בעניינו של נאשם 2

53. נאשם 2, יליד 2.9.1999 - **בן 21 שנים ושישה ימים** בלבד, בעת ביצוע העבירות. הוא הורשע בעבירת הקשר וכן בעבירה של החזקת התחמושת. דינו של נאשם זה שונה מדינו של נאשם 1, באופן המצדיק פער בענישה ביניהם.

על אף שנאשם 2 הורשע בשני מעשים נפרדים, אגזור את דינו במאוחד, בשתי העבירות בהן הורשע.

54. לקולה אביא בחשבון, את גילו הצעיר, ואת העובדה שמדובר באדם ממשפחה נורמטיבית שמעולם לא ריצה עונש מאסר. בעברו עבירה אחת בלבד של גניבה משנת 2017 בגינה נענש, בבית המשפט לנוער, בקנס בסך 500 ₪



וחתימה על התחייבות בסך 1,000 ₪.

55. אתחשב בקשיים הכלכליים בהם נתונה משפחתו של נאשם 2 ובכך שטרם נעצר בתיק זה, הוא סייע בפרנסת המשפחה, כך ששליחתו למאסר בפועל עלולה לגרום למשפחתו נזק כלכלי.

56. לזכותו אזקוף גם את החרטה אשר הביע בפניי ואת דברי סגורו לפיהם הוא מעוניין לחזור לחיים נורמטיביים ולדרך הישר. סבורה אני כי, בנסיבות אלה, שליחתו של נאשם צעיר זה, למאסר מאחורי סורג וברית, עלולה לחבל בשיקומו ואיננה משרתת את האינטרס הציבורי.

בשים לב לכך שבעת ביצוע העבירות היה נאשם 2 "בגיר צעיר", על גבול הגיל בו יש לקבל תסקיר שירות מבחן בטרם הטלת עונש של מאסר בפועל ובשים לב לכל שאר האמור לעיל, ולכך שהוא שהה חודשיים במעצר (מיום 15.01.2020 ועד ליום 11.03.2020) ולאחר מכן (עד היום) תקופה של 6 חודשים ו-שבוע במעצר באזוק אלקטרוני וכן בשים לב לכך שהוא מעולם לא ריצה עונש מאסר ושליחתו למאסר כיום עלולה לחבל (כאמור) בסיכויי שיקומו ולדרדרו לעולם העברייני, החלטתי **לחרוג לגבינו ממתחם העונש ההולם** ולהסתפק בתקופת מאסר החופפת לימי מעצרו ובתקופת שהותו באיזוק אלקטרוני בצירוף מאסר על תנאי.

57. **לאור כל האמור, הנני גוזרת את עונשו של הנאשם 2 כדלקמן:**

א. 58 ימי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו - מיום 15.1.20 ועד ליום 11.3.20.

ב. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים, שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום בו ישוחרר ממאסרו הנ"ל, כל עבירה בנשק.

58. אבהיר, כי הפער בענישה בין הנאשמים נובע מכל אשר נאמר לעיל, לרבות מהפרש הגילאים ביניהם, מהפער הגדול בעברם הפלילי, כאשר לחובתו של נאשם 1 הרשעות מכבדות, כולל הרשעה בעבירת נשק והוא כבר ריצה עונשי מאסר, בעוד שלחובתו של נאשם 2 הרשעה אחת בלבד בעבירה שאיננה מאותו סוג וכן מההבדל בסיכויי השיקום - הכול כפי שפורט לעיל.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ח אלול תש"פ, 17 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.

